

- дры и разумны, и открылъ си го на младенцы; ей, Отче, защото така бы угодно прѣдъ тебе.
- 22 Всичко ми е прѣдано отъ Отца ми; и освѣнь Отца никакой *другъ* не знае кой е Сынъ-тъ, и кой е Отецъ *никой другъ не знае* тъкмо Сынъ-тъ, и *онзи* комуто бы рачилъ Сынъ-тъ да го открие.
- 23 Обърнахъ ся послѣ особно къмъ ученицы-тъ, и рече: Блажены очи-тъ които виждатъ това
- 24 което вы видите. Защото ви казувамъ, че мнозина пророци и царіе пожелахъ да видятъ това което вы виждате, и не видѣхъ, и да чуѣтъ това що чуете, и не сж чули.
- 25 И ето, нѣкой законникъ станъ да го испытыва, и казуваше: Учителю, що да правѣхъ за да
- 26 наслѣдѣхъ животъ вѣчный? А той му рече: Въ
- 27 законъ-тъ що е писано? какъ четешь? И той отговори, и рече: Да възлюбишь Господа Бога твоего съсъ всичко-то си сѣрдце, и съсъ всичкж-тж си душж, и съсъ всичкж-тж си силж, и съсъ всичкій-тъ си умъ, и ближняго твоего
- 28 както самага себе си. И рече му: Право си от-
- 29 вѣщаль; това прави и ще бѣдешъ живъ. Но той понеже искаше да оправдае себе си, рече Иисусу:
- 30 И кой е ближній мой? *На това* отговори Иисусъ и рече: Человѣкъ нѣкой слѣзуваше отъ Іерусалимъ въ Іерихонъ, и налѣтъ на разбойницы, които като го обрахъ и наранихъ, отидохъ
- 31 си и *го* оставихъ полумъртъвъ. А по случаю нѣкой си священникъ слѣзуваше по онзи пѣтъ: и
- 32 като го видѣ минъ отъ срещж и замичж. Подобно и Левитъ *нѣкой*, като стигиъ на това мѣсто, дойде, видѣ, минъ отъ срещж и заминъ.
- 33 Но единъ Самарянинъ като пѣтуваше, дойде до
- 34 него, и като го видѣ смили ся, И пристави та прѣвърза раны-тъ му, като възливалъ масло и вино; послѣ го въскачи на добытъкъ-тъ си, та
- 35 го занесе въ гостиницж-тж, и пригоди му. И